

Programul anticapitalist anticriză al Candidatului independent Alexandr Lomakin

Sistemul mondial capitalist este zguduit de o criză de proporții, nemaivăzută pînă acum. Toate afirmațiile “înțelepților” neoliberalismului cu privire la “eficiența” și “neclintirea” acestui sistem sunt înlăturate de realitatea crudă, care nu o dată a demonstrat corectitudinea învățaturii lui Marx despre ceea, că modul de producție capitalist mereu este însoțit de crize distrugătoare repetate.

Economiile tuturor țărilor lumii sunt legate reciproc una de alta într-o măsură mai mare sau mai mică, și afirmațiile acelor, care spun, că criza nu va afecta țara noastră, sunt sau o prostie, sau o minciună conștientizată. Sistemul bancar al Moldovei a avut de suferit de pe urma crizei mult mai puțin, decît sistemul bancar al țărilor capitaliste dezvoltate, deoarece sursa veniturilor principale ale acestuia nu este creditarea, precum în Occident, ci parazitarea pe fluxul cel imens de bani, care sunt trimiși acasă, în patrie, de către gasterbaiterii noștri. Anume acest flux de bani și a asigurat creșterea economică din ultimii ani, iar nu așa-numita “activitatea eficientă a Guvernului”. Economia, ce s-a format timp de ultimii 8 ani în Moldova, are un caracter consumist foarte pronunțat – cu o prevalare de 3 ori a importului asupra exportului. Banii gasterbaiterilor au contribuit la creșterea în ramura de construcții, deoarece a crescut cererea pentru locuințe, acoperită de bani (îndeosebi, în orașele mari), dezvoltării furtunoase a rețelelor de telecomunicații și tehnologii informaționale (legătura cu rudele rămase în Moldova este o necesitate, procurarea calculatoarelor și telefoanelor mobile performante este o chestiune de prestigiu), la creșterea sferei comerciale, în care supermarketurile imensele i-au strîmătorat simțitor pe “bișnițari”, și bazarele au contribuit la creșterea altor întreprinderi din sfera de deservire (barurilor, restaurantelor, centrelor de deservire a telefoanelor mobile și a calculatoarelor, benzinăriilor etc.).

În legătură cu criza fluxul de bani ai gasterbaiterilor a început să scadă cu toate consecințele, ce decurg din acest fapt, iar mulți din gasterbaiteri se întorc acasă, deoarece nu mai au de lucru peste hotare. Scumpirea practic a tuturor produselor alimentare și serviciilor vitale (gazul, încălzirea) a diminuat brusc puterea de cumpărare a populației, și a lovit în sfera comercială și asupra altor întreprinderi din sfera de deservire. Cele puține întreprinderi, care lucrau pentru export, pierd comenzile și se află sub pericol de închidere. Crește numărul și oamenilor, pe care sistemul practic i-a pus la limita de supraviețuire.

Precum și peste tot în lume, exploatatorii-capitaliști din țara noastră încearcă să-și rezolve problemele lor, generate de criza sistemului capitalist, aflat în starea de desompunere, pe contul salariaților. Încălcînd legislația în vigoare (pe care nu prea se grăbeau s-o respecte și pînă acum), ei “economisesc” pe seama muncitorilor – concediind fără achitarea îndemnizației de concediere, trimițînd salariații în concediul forțat pe cont propriu, majorînd volumul de lucru fără majorarea salariului, reținînd achitarea salariului.

Statul nostru capitalist, condus de așa numiții “comuniști”, preferă să nu “observe” criza, care, în opinia lor, la noi nu există. Respectiv, el nu propune nici un program anticriză. Măsurile, propuse de diferiți burghezi de opoziție în cel mai bun caz poartă un caracter șovăielnic și populist – și pe muncitori să-i îmblînzească, și pe capitaliști să nu-i supere. Dîndu-ne perfect seama de complexitatea situației, și de faptul, că economia țării noastre este foarte dependentă de economia mondială, noi însă considerăm, că sunt posibile măsuri eficiente, care ar putea diminua suficient impactul crizei globale asupra economiei și oamenilor muncii din țara noastră. Eu și cei, care susțin aceleași idei, ca și mine, propunem un program popular anticriză, principiul de bază al căreia este ceea, că problema crizei este necesar de soluționat nu pe seama oamenilor muncii, ci din contul celor, ce au beneficiat pînă acum de toate roadele exploatării capitaliste.

Reieșind din acest principiu, urmează să fie realizate următoarele măsuri:

În sfera relațiilor de muncă și sfera asigurărilor sociale:

- 1) Indexarea permanentă, completă (100%) și la timp al salariilor salariaților tuturor întreprinderilor și instituțiilor;
- 2) Limitarea cât mai mult posibil a dreptului patronului de a efectua concedieri în masă, extinderea cât mai mult posibil a garanțiilor și obligațiilor patronilor față de salariatul disponibilizat;
- 3) Executarea în mod prioritar a obligațiilor financiare de către patron față de salariat;
- 4) Naționalizarea obligatorie a oricărei întreprinderi private, care nu pot face față crizei, solicită ajutorul statului;
- 5) Aprobarea și realizarea unui program de ocupare a forței de muncă pentru șomeri;
- 6) Asigurarea mărimii pensiilor, indemnizațiilor de șomaj și invaliditate – nu mai mici de cât minimul de trai;

În sfera economiei:

- 1) Încetarea privatizării oricăror întreprinderi, obiectelor de importanță culturală și socială;
- 2) Investiții de stat în infrastructură, în gospodăria comunal-locativă. În ocrotirea sănătății, în alte ramuri de importanță vitală pentru populație, dezvoltarea cărora va asigura, pe lângă altele, o creștere reală a producției, ocupării forței de muncă și creșterea capacității de cumpărare a populației;
- 3) Stabilirea monopolului statului asupra comerțului cu carburanți și energia electrică, excluderea oricăror intermediari în această sferă;
- 4) Naționalizarea sistemului bancar în scopul asigurării siguranței depunerilor populației și obținerea de către stat a posibilității de creditare a proiectelor investiționale de perspectivă (locuințe, industria, infrastructura, dotările sectorului agrar);
- 5) Naționalizarea sistemelor de asigurare cu serviciile vitale și reorientarea acestora de la obținerea profitului, la asigurarea garantată a consumatorilor cu aceste servicii și funcționarea eficientă;
- 6) Asigurarea activității eficiente a întreprinderilor gospodăriei locativ-comunale;
- 7) Naționalizarea stațiilor tehnologice și asigurarea țăranilor la un preț avantajos (cu înlesniri) cu ajutor tehnic, semințe de înaltă productivitate, îngrășăminte și carburanți pentru desfășurarea lucrărilor agricole, procurarea de către stat a producției agricole la prețuri reciproc avantajoase, și excluderea oricăror intermediari în această sferă, care se îmbogățesc pe spinarea țăranilor.
- 8) Controlul asupra prețurilor;
- 9) Conservarea și asigurarea integrității a tuturor întreprinderilor și a altor obiecte de importanță socială și economică, care din diferite cauze nu pot activa;
- 10) Naționalizarea blocurilor de locuit pustii și darea lor în chirie la prețuri accesibile persoanelor, ce au nevoie de spațiu locativ; finisarea din contul statului a construcțiilor oprite de blocuri locative, ce au fost începute.

În sfera politică:

- 1) Anularea tuturor acordurilor externe, dezavantajoase pentru țara noastră;
- 2) Stoparea tuturor programelor statale, ce contravin intereselor majorității populației țării și pun în pericol suveranitatea acesteia (asemenea programe, precum programul de cooperare “Moldova-NATO”, “Moldova-UE”, programul internațional al NATO „Parteneriatul pentru pace” și altele asemănătoare, participarea la alianța imperialistă agresivă GUAM);
- 3) Limitarea “deplasărilor” conducerii de vîrf a republicii din contul mijloacelor bugetului, diferitor activități cu caracter demonstrativ-propagandistic, plata misiunilor diferitor experți internaționali etc., decizerea de finanțarea partidelor din buget.

Este clar, că puterea actuală un asemenea program nu va îndeplini. Orice măsură, stipulată în acest program, poate fi realizată numai sub presiunea puternică de jos, ale maselor populare. Mai mult ca atât, orice măsură, chiar în mod formal luată de către putere spre executare, va fi de aceasta,

în lipsa controlului, distorsionată și redusă la nimic. Chiar cea mai simplă din ele, precum indexarea deplină a salariului, nu va fi introdusă în viață, ținând cont de mahinațiile permanente ale statului nostru cu statistica oficială și nivelul oficial recunoscut al inflației.

Programul de luptă contra crizei în interesele majorității populației poate să fie realizat în deplina măsură, sau parțial, doar în așa măsură, încât oamenii muncitori de rînd, cointeresați în realizarea acestuia, se vor putea uni și impune clasei dominante și organelor de stat ale acestuia voința sa, și să stabilească, concomitent, controlul său propriu eficient asupra statului și a capitaliștilor.

Astfel, revendicările sociale aici nemijlocit se transformă în cele politice. Merge vorba despre schimbarea raportului de putere între clase prin limitarea proprietății private capitaliste și puterea burghezo-birocrațică prin controlul stabilit de oamenii muncii. Astfel, programul anticriză devine, în același timp, un program anticapitalist.